

nation, der er blevet hårdest ramt af den ugennemtænkte plan, der her er kommet.

Jeg vil også gerne sige til ministeren, at fiskerne har jo i de sidste 5 år fisket på baggrund af den biologiske rådgivning, de har fået. Så siger ministeren, at de, der skal træffe beslutning om det, er nogle, som ved noget, og som er klogere end ministeren og jeg.

Fiskerne har fulgt den biologiske rådgivning, som de har fået i de sidste 5 år, til punkt og prikke, og nu står de så her med den panikhandling, som ministeren forsøger at forsvare.

Fødevarerministeren (Ritt Bjerregaard):

Ja, hr. formand, allerførst vil jeg selvfølgelig henvise til det svar, jeg allerede på det foregående spørgsmål gav til hr. Heiselberg, og jeg vil godt sige, at som udgangspunkt er det ikke samfundets opgave at kompensere for produktionsnedgang i fiskerisektoren gennem en automatisk og generel forøgelse af erhvervsstøtten.

Det gælder det her erhverv, som det gælder andre erhverv, men det er jo et interessant nyt synspunkt.

Det gælder også på andre områder, at man ikke uden videre går ind og kompenserer, når der er økonomisk tilbagegang.

Jeg finder det derfor mest fornuftigt og i overensstemmelse med god forvaltning at afvente det analysearbejde, som skal udføres for at vurdere de økonomiske konsekvenser af de indførte begrænsninger, og analysearbejdet vil jo så også belyse, i hvilket omfang enkelte fartøjsgrupper i særlig grad bliver ramt, og om de tab, de lider, kan afbødes gennem justeringer af fiskerireguleringerne.

Så må jeg sige til hr. Svend Heiselberg, at der er ikke noget, der tyder på, at Danmark er hårdest ramt af de foranstaltninger, der her er foretaget. Det var tværtimod sådan, at både Holland og Belgien mente, at det var helt urimeligt i forhold til deres situation.

Jeg medgiver hr. Svend Heiselberg, og jeg synes også, at der har været problemer med den biologiske rådgivning, jeg nævnte det allerede i det svar, jeg gav på det tidligere spørgsmål, at det selvfølgelig er uhyre vanskeligt og også urimelig vanskeligt for fiskeriet at skulle tilpasse sig en rådgivning, der har været så svingende, som der her har været tale om.

Svend Heiselberg (V):

Jeg synes, det er stærkt betænkeligt, at vi har en fiskeriminister, der her står og siger, at det ikke

er Danmark, der er særlig hårdt ramt af den fangstbegrænsning, der er lavet her.

Jeg ved ikke, om ministeren har haft så travlt med kogalskab og andet, at ministeren ikke er klar over, hvad det egentlig er vi diskuterer, men jeg vil så i hvert fald anbefale ministeren at prøve at se på, hvilke områder det er, man egentlig har fredet og umuliggjort for dansk fiskeri at kunne fiske i i 2½ måned. Det er vel ikke urimeligt, når man lægger specielt strenge fangstbegrænsninger på danske fiskere, helt udelukker dem fra fiskeri i 2½ måned, at de så siger, at det er helheden, EU, der må være med til at bære de udgifter, og hvis ikke de vil det, så må det være den danske stat, der på en eller anden måde træder til og giver kompensation til dem, der bliver ramt af den panikløsning, som ministeren ligesom stiller sig i spidsen for.

Derfor håber jeg, at ministeren vil forstå, at her står vi med en situation, som er fuldstændig ugennemtænkt, og som man ikke har haft muligheder for at kunne planlægge fra fiskerside. Det må da være noget, som gør, at ministeren siger til sine kolleger, at der må lidt mere tid til, at man kan tilrettelægge et fiskeri efter det her, i stedet for at stå og forsvare et system, som er fuldstændig tåbeligt.

Jens Kirk (V):

Fødevarerministeren siger, at der har været møder, der har været seminar, at der vil komme en plan 2, og at der vil komme en plan 3. Derfra hvor jeg kommer, plejer vi normalt at have beredskabsplaner, men de plejer at være udfærdiget i god tid, sådan at når de træder i funktion, ved man, hvad man skal gøre. Man kan sige, at fiskerne har jo ikke de store muligheder her. Ministeren siger, at der skal komme en plan, men hvornår? Skulle vi ikke have vidst det inden den 15. februar? Og skulle den ikke være rede med, hvad fiskerne skulle gøre?

Nu har fødevarerministeren jo somme tider været ude efter Venstre og sagt, at vi ikke var villige til at hjælpe. Er det ikke korrekt, at fødevarerministeren ikke udnytter de muligheder, der er i FIUF-fondene?

Er det ikke korrekt, at hvis staten ville have spædet mere til, så var der betydeligt større muligheder, meget større muligheder, i EU til at få nogle kroner til hjælp til den situation, vi er kommet i?

Er det ikke fakta, at de ikke udnyttes? Og agter ministeren nu at omgøre det, man ikke gjorde i finansloven, udnytte den mulighed, man